

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 99

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

31 marca 2020

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/459 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 95/93 w sprawie wspólnych zasad rzydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) 5
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 w celu zapewnienia pomocy finansowej państwom członkowskim i państwom prowadzącym negocjacje w sprawie przystąpienia do Unii znacząco dotkniętym w związku z poważnym stanem zagrożenia zdrowia publicznego 9

II Akty o charakterze nieustawodawczym

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/462 z dnia 20 lutego 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stowarzyszenia utworzonego na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, odnośnie do wymiany informacji w celu oceny wpływu porozumienia w formie wymiany listów zmieniającego ten układ 13

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/459

z dnia 30 marca 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 95/93 w sprawie wspólnych zasad rzydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wystąpienie ognisk choroby COVID-19 doprowadziło do gwałtownego spadku natężenia ruchu lotniczego w wyniku znacznego spadku popytu i bezpośrednich środków zastosowanych przez państwa członkowskie oraz państwa trzecie w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się ognisk choroby. Związane z tym poważne konsekwencje dla przewoźników lotniczych, które ujawniły się już w styczniu 2020 r. w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej i Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej, stały się powszechne od dnia 1 marca 2020 r. i mogą mieć wpływ na co najmniej dwa okresy rozkładowe, a mianowicie zimę 2019/2020 i lato 2020.
- (2) Zaistniała sytuacja jest poza kontrolą przewoźników lotniczych, a wynikające z niej dobrowolne lub narzucone odwoływanie usług lotniczych przez przewoźników lotniczych stanowi konieczną lub uzasadnioną reakcję na te okoliczności. W szczególności dobrowolne odwoływanie chroni kondycję finansową przewoźników lotniczych i pozwala uniknąć niekorzystnych skutków środowiskowych wynikających z wykonywania pustych lub prawie pustych przelotów wyłącznie w celu zachowania związanych z nimi czasów na start lub lądowanie.
- (3) Dane liczbowe opublikowane przez Eurocontrol, który jest menedżerem sieci ds. funkcji sieciowych ruchu lotniczego w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, wskazują na spadek natężenia ruchu lotniczego w regionie europejskim w pierwszej połowie marca 2020 r. o około 10 % w ujęciu rok do roku. W wyniku wystąpienia ognisk choroby przewoźnicy lotniczy zgłaszają znaczący spadek rezerwacji z wyprzedzeniem i odwołują wiele lotów w okresach rozkładowych „zima 2019/2020” i „lato 2020”.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 30 marca 2020 r.

- (4) Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 95/93 ⁽²⁾ w związku z jego art. 10 ust. 2, niewykorzystanie przez przewoźnika lotniczego przynajmniej 80 % serii czasów na start lub lądowanie, które zostały mu przydzielone w koordynowanym porcie lotniczym, stanowi zagrożenie dla pierwszeństwa historycznego w odniesieniu do tych czasów na start lub lądowanie.
- (5) Art. 10 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 95/93 umożliwia koordynatorom czasów na start lub lądowanie pominięcie, do celów obliczania pierwszeństwa historycznego, niewykorzystanych czasów na start lub lądowanie w okresach, kiedy przewoźnik lotniczy nie mógł wykonać planowanych usług lotniczych, na przykład ze względu na zamknięcie portu lotniczego. Artykuł ten nie odnosi się jednak do sytuacji takich jak wystąpienie ognisk choroby COVID-19. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 95/93.
- (6) W świetle znanych rezerwacji z wyprzedzeniem oraz prognoz epidemiologicznych na obecnym etapie można racjonalnie oczekiwać, że w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do co najmniej 24 października 2020 r. wystąpi znaczna liczba odwołań, które można przypisać wystąpieniu ognisk choroby COVID-19. Niewykorzystanie czasów na start lub lądowanie przydzielonych na ten okres nie powinno prowadzić do utraty przez przewoźników lotniczych pierwszeństwa historycznego, z jakiego korzystaliby w innym wypadku. Należy zatem określić warunki, na jakich te niewykorzystane czasy na start lub lądowanie należy uznawać w tym celu za wykorzystane na potrzeby odpowiedniego kolejnego sezonu.
- (7) Czasy na start lub lądowanie w koordynowanych portach lotniczych stanowią cenny zasób gospodarczy. Mimo ogólnego spadku natężenia ruchu lotniczego odwoływanie usług lotniczych nie powinno jednak uniemożliwiać wykorzystywania czasów na start lub lądowanie przez innych przewoźników lotniczych, którzy chcieliby korzystać z przedmiotowych czasów na start lub lądowanie w sposób tymczasowy i bez możliwości uzyskiwania praw nabytych. W związku z tym, jeżeli nie są one wykorzystywane przez przewoźnika lotniczego, któremu zostały przydzielone, czasy na start lub lądowanie należy bezzwłocznie zwrócić koordynatorowi.
- (8) Trudno przewidzieć dalszy rozwój COVID-19 i jego dalszy wpływ na przewoźników lotniczych. Komisja powinna stale analizować wpływ COVID-19 na sektor transportu lotniczego, a Unia powinna być w stanie bez zbędnej zwłoki przedłużyć okres obowiązywania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w przypadku utrzymania się niekorzystnych warunków.
- (9) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie uznanie czasów na start lub lądowanie niewykorzystanych ze względu na wystąpienie ognisk choroby COVID-19 za wykorzystane, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki proponowanych działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (10) W celu przedłużenia okresu obowiązywania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli będzie to konieczne i uzasadnione, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przedłużania okresu obowiązywania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽³⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (11) Z uwagi na pilną potrzebę spowodowaną wyjątkowymi okolicznościami związanymi z wystąpieniem ognisk choroby COVID-19, uznano za właściwe przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (12) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 14 z 22.1.1993, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 95/93 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 10a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10a

1. Na użytek art. 8 ust. 2 i art. 10 ust. 2 koordynatorzy przyjmują, że czasy na start lub lądowanie przydzielone na okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 24 października 2020 r. zostały wykorzystane przez przewoźnika lotniczego, któremu zostały pierwotnie przydzielone.

2. Na użytek art. 8 ust. 2 i art. 10 ust. 2 koordynatorzy przyjmują, że czasy na start lub lądowanie przydzielone na okres od dnia 23 stycznia 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. zostały wykorzystane przez przewoźnika lotniczego, któremu zostały pierwotnie przydzielone, w odniesieniu do usług lotniczych między portami lotniczymi w Unii a portami lotniczymi w Chińskiej Republice Ludowej albo w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej.

3. W odniesieniu do czasów na start lub lądowanie na terminy późniejsze niż 8 kwietnia 2020 r. ust. 1 stosuje się wyłącznie wówczas, gdy odpowiednie niewykorzystane czasy na start lub lądowanie udostępniono koordynatorowi w celu ponownego przydziału innym przewoźnikom lotniczym.

4. Jeżeli na podstawie danych liczbowych opublikowanych przez Eurocontrol, który jest menedżerem sieci ds. funkcji sieciowych ruchu lotniczego w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, Komisja stwierdzi, że utrzymuje się i prawdopodobnie utrzyma się ograniczenie natężenia ruchu lotniczego w porównaniu z poziomem w analogicznym okresie roku poprzedniego, i stwierdzi również, na podstawie najlepszych dostępnych danych naukowych, że wynika to z wpływu wystąpienia ognisk choroby COVID-19, przyjmuje ona zgodnie z art. 12a akty delegowane w celu odpowiedniej zmiany okresu określonego w ust. 1.

5. Komisja w sposób ciągły monitoruje sytuację przy użyciu kryteriów określonych w ust. 4. Na podstawie dostępnych jej informacji Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie podsumowujące w tej sprawie do dnia 15 września 2020 r. W razie konieczności Komisja przyjmie akt delegowany, o którym mowa w ust. 4, najszybciej, jak to możliwe.

6. W przypadku gdy ze względu na długotrwały wpływ wystąpienia ognisk choroby COVID-19 na sektor transportu lotniczego w Unii jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 12b.”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 10a, powierza się Komisji do dnia 2 kwietnia 2021 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 10a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 10a wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 12b

Tryb pilny

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.

2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12a ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o sprzeciwie.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
D.M. SASSOLI

W imieniu Rady
Przewodniczący
G. GRLIĆ RADMAN

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/460**z dnia 30 marca 2020 r.****zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 oraz art. 177 i 178,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Państwa członkowskie zostały dotknięte skutkami epidemii COVID-19 w sposób bezprecedensowy. Obecny kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego hamuje wzrost w państwach członkowskich, co z kolei pogłębia poważne niedobory płynności spowodowane nagłym i znaczącym wzrostem inwestycji publicznych potrzebnych w ich systemach opieki zdrowotnej oraz w innych sektorach gospodarki. Stworzyło to wyjątkową sytuację, której rozwiązanie wymaga użycia szczególnych środków.
- (2) Niezwykle istotne jest, aby niedobór płynności i środków publicznych w państwach członkowskich nie ograniczał inwestycji w ramach programów wspieranych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Funduszu Spójności (zwanych łącznie „funduszami”), oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) niezbędnych do walki ze skutkami epidemii COVID-19.
- (3) Aby zapewnić odpowiednią reakcję na skutki kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, EFRR powinien wspierać finansowanie kapitału obrotowego w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP) w razie konieczności jako środek tymczasowy w celu zapewnienia skutecznej reakcji na kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego.
- (4) Aby zapewnić odpowiednią reakcję na skutki kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, priorytet inwestycyjny EFRR dotyczący wzmacniania badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji powinien obejmować inwestycje w produkty i usługi niezbędne do wsparcia zdolności reagowania kryzysowego w służbach zdrowia.
- (5) Aby zapewnić większą elastyczność w reagowaniu na epidemię COVID-19, należy zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność we wdrażaniu programów, a także uproszczoną procedurę, która nie wymaga decyzji Komisji w sprawie zmian w programach operacyjnych. Należy doprecyzować, jakie informacje na temat takich zmian należy przedstawić Komisji.
- (6) Aby zapewnić odpowiednią reakcję na skutki kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, instrumenty finansowe, które są finansowane z funduszy, powinny zapewniać wsparcie w formie kapitału obrotowego dla MŚP jeżeli jest to konieczne jako środek tymczasowy w celu zapewnienia skutecznej reakcji na kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego.
- (7) Aby zapewnić natychmiastową reakcję na skutki kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, wydatki na operacje wspierające zdolności reagowania kryzysowego powinny być kwalifikowalne od dnia 1 lutego 2020 r.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 30 marca 2020 r.

- (8) W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie posiadały wystarczające środki finansowe do bezzwłocznego dokonania potrzebnych inwestycji, Komisja nie powinna wydawać nakazów odzyskania środków w odniesieniu do kwot, które podlegają odzyskaniu od państw członkowskich w związku z rocznymi zestawieniami wydatków przedstawianymi w 2020 r. Państwa członkowskie powinny wykorzystać kwoty, które nie zostaną odzyskane, na przyspieszenie inwestycji związanych z epidemią COVID-19 i kwalifikowalnych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ^(²) oraz przepisów dotyczących poszczególnych funduszy.
- (9) Kwoty nieodzyskane w 2020 r. powinny zostać rozliczone lub podlegać nakazowi odzyskania środków w momencie zamknięcia programów.
- (10) Aby zapewnić odpowiednią reakcję na skutki kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, EFMR powinien wspierać fundusze wspólnego inwestowania i ubezpieczenia zasobów z myślą o ochronie dochodów rybaków i rolników z sektora akwakultury dotkniętych kryzysem w dziedzinie zdrowia publicznego.
- (11) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie reakcja na skutki kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (12) Z uwagi na pilny charakter potrzebnego wsparcia, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (13) Z uwagi na epidemię COVID-19 oraz na pilną potrzebę reakcji na związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, uznano za właściwe wprowadzenie wyjątku od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 ^(³), (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 ^(⁴),

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1301/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1301/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ponadto EFRR może wspierać finansowanie kapitału obrotowego w MŚP w razie konieczności jako środek tymczasowy w celu zapewnienia skutecznej reakcji na kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego.”;

- 2) art. 5 pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

^(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

^(³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289).

^(⁴) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

- „b) promowanie inwestycji przedsiębiorstw w badania i innowacje, rozwijanie powiązań i synergii między przedsiębiorstwami, ośrodkami badawczo-rozwojowymi i sektorem szkolnictwa wyższego, w szczególności promowanie inwestycji w zakresie rozwoju produktów i usług, transferu technologii, innowacji społecznych, ekoinnowacji, zastosowań w dziedzinie usług publicznych, pobudzania popytu, tworzenia sieci, klastrów i otwartych innowacji poprzez inteligentną specjalizację, oraz wspieranie badań technologicznych i stosowanych, linii pilotażowych, działań w zakresie wczesnej walidacji produktów, zaawansowanych zdolności produkcyjnych i pierwszej produkcji, w szczególności w dziedzinie kluczowych technologii wspomagających, oraz rozpowszechnianie technologii o ogólnym przeznaczeniu, a także wspieranie inwestycji niezbędnych do wzmocnienia zdolności reagowania kryzysowego w służbach zdrowia;”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 30 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2, w przypadku programów wspieranych z EFRR, Funduszu Spójności i EFS, państwo członkowskie może w okresie programowania dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej maksymalnie 8 % alokacji od dnia 1 lutego 2020 r. i nie większej niż 4 % budżetu programu, na rzecz innego priorytetu tego samego funduszu w ramach tego samego programu.

Takie przesunięcia nie mają wpływu na poprzednie lata. Uważa się je za nieistotne i nie wymagają one decyzji Komisji w sprawie zmiany programu. Muszą one być jednak zgodne ze wszystkimi wymogami regulacyjnymi oraz podlegają zatwierdzeniu z wyprzedzeniem przez komitet monitorujący. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o zmienionych tabelach finansowych.”;

- 2) w art. 37 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Instrumenty finansowe mogą także zapewniać wsparcie w formie kapitału obrotowego dla MŚP, jeżeli jest to konieczne jako środek tymczasowy, w celu zapewnienia skutecznej reakcji na kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego.”;

- 3) w art. 65 ust. 10 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od ust. 9 wydatki na operacje mające na celu wzmocnienie zdolności reagowania kryzysowego w kontekście epidemii COVID-19 są kwalifikowalne od dnia 1 lutego 2020 r.”;

- 4) art. 96. ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Bez uszczerbku dla art. 30 ust. 5 Komisja przyjmuje decyzję, w drodze aktów wykonawczych, przyjmującą wszystkie elementy, w tym wszelkie przyszłe zmiany programu operacyjnego objęte niniejszym artykułem, z wyjątkiem tych objętych ust. 2 akapit pierwszy lit. b) ppkt (vi), lit. c) ppkt (v) oraz lit. e), ust. 4 i 5, ust. 6 lit. a) i c) oraz ust. 7, które pozostają w gestii państw członkowskich.”;

- 5) w art. 139 ust. 7 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego Komisja nie wydaje nakazu odzyskania środków w związku z kwotami, które podlegają odzyskaniu od państwa członkowskiego w odniesieniu do zestawień wydatków przedłożonych w 2020 r. Kwoty nieodzyskane wykorzystuje się do przyspieszenia inwestycji związanych z epidemią COVID-19, kwalifikujących się na mocy niniejszego rozporządzenia oraz przepisów dotyczących poszczególnych funduszy.

Kwoty nieodzyskane są rozliczane lub odzyskiwane w momencie zamknięcia.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 508/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 508/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Fundusze wspólnego inwestowania w związku z kryzysami w dziedzinie zdrowia publicznego, niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi i incydentami środowiskowymi”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ramach EFMR można wносить wkład do funduszy wspólnego inwestowania służących wypłacaniu rekompensat finansowych rybakom za straty ekonomiczne spowodowane kryzysami w dziedzinie zdrowia publicznego, niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi lub zdarzeniami środowiskowymi, lub w związku z kosztami ratowania rybaków lub statków rybackich w przypadku wypadków na morzu podczas ich działalności rybackiej.”;

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Państwa członkowskie określają zasady tworzenia funduszy wspólnego inwestowania i zarządzania nimi, w szczególności w zakresie decydowania o wypłatach rekompensat i kwalifikowalności rybaków do takiej rekompensaty w przypadku kryzysów w dziedzinie zdrowia publicznego, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, zdarzeń środowiskowych lub wypadków na morzu, o których mowa w ust. 1, a także w zakresie zarządzania zgodnością z tymi zasadami i jej monitorowania. Państwa członkowskie zapewniają, aby ustalenia dotyczące funduszy przewidywały sankcje w przypadku zaniedbania ze strony rybaka.

6. Kryzysy w dziedzinie zdrowia publicznego, niekorzystne zjawiska klimatyczne, zdarzenia środowiskowe lub wypadki na morzu, o których mowa w ust. 1, to te, które zostały formalnie uznane przez właściwą instytucję zainteresowanego państwa członkowskiego.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wkłady, o których mowa w ust. 1, są przyznawane wyłącznie na pokrycie strat spowodowanych przez kryzysy w dziedzinie zdrowia publicznego, niekorzystne zjawiska klimatyczne, zdarzenia środowiskowe lub wypadki na morzu, które wynoszą ponad 30 % rocznego obrotu danego przedsiębiorstwa, obliczonego na podstawie średniego obrotu przedsiębiorstwa z poprzednich trzech lat kalendarzowych.”;

2) w art. 57 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„e) kryzysy w dziedzinie zdrowia publicznego”.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D.M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
G. GRIĆ RADMAN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/461**z dnia 30 marca 2020 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 w celu zapewnienia pomocy finansowej państwom członkowskim i państwom prowadzącym negocjacje w sprawie przystąpienia do Unii znacząco dotkniętym w związku z poważnym stanem zagrożenia zdrowia publicznego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci i art. 212 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (zwany dalej „Funduszem”) ustanowiono na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 ⁽²⁾. Fundusz powstał w celu zapewnienia pomocy finansowej państwom członkowskim w związku z poważnymi klęskami, jako konkretny gest solidarności europejskiej w sytuacjach zagrożenia.
- (2) W przypadku poważnego stanu zagrożenia zdrowia publicznego Unia powinna okazać solidarność z państwami członkowskimi i ludnością, których to dotyczy, przez zapewnienie pomocy finansowej w celu pomocy dotkniętej ludności, przyczynienia się do szybkiego przywrócenia normalnych warunków życia w dotkniętych regionach oraz powstrzymywania rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych.
- (3) Unia powinna również okazać solidarność w przypadku poważnego stanu zagrożenia zdrowia publicznego z państwami prowadzącymi negocjacje w sprawie przystąpienia do Unii.
- (4) Poważna sytuacja kryzysowa może być wynikiem stanów zagrożenia zdrowia publicznego, w szczególności oficjalnie ogłoszonej pandemii wirusa. Fundusz umożliwia Unii pomoc w mobilizowaniu służb ratowniczych w celu zaspokojenia pilnych potrzeb ludzi oraz przyczynienia się do krótkoterminowej odbudowy ważnej infrastruktury, tak aby można było wznowić działalność gospodarczą w regionach dotkniętych klęską. Obecnie Fundusz jest jednak ściśle ograniczony do klęsk żywiołowych powodujących szkody materialne i nie obejmuje poważnych klęsk wywołanych zagrożeniami biologicznymi. Należy wprowadzić przepis umożliwiający interwencję Unii w przypadku poważnych stanów zagrożenia zdrowia publicznego.
- (5) Celem podejmowanych działań ma być uzupełnienie wysiłków zainteresowanych państw w przypadkach, gdy skutki sytuacji kryzysowej są tak poważne, że państwa te nie mogą poradzić sobie z tą sytuacją samodzielnie. Ponieważ cel ten nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (6) Zgodnie z zasadą pomocniczości działania na mocy niniejszego rozporządzenia powinny ograniczać się do poważnych stanów zagrożenia zdrowia publicznego. Te stany zagrożenia powinny być określane na podstawie wydatków publicznych niezbędnych do stawienia im czoła.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 30 marca 2020 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3).

- (7) Pomoc unijna powinna być uzupełnieniem wysiłków zainteresowanych państw oraz powinna być wykorzystywana do pokrycia udziału wydatków publicznych przeznaczonych na realizację niezbędnych działań nadzwyczajnych wynikających z sytuacji kryzysowej.
- (8) Zgodnie z zasadą pomocniczości pomoc unijną należy przyznawać wyłącznie na wniosek państwa dotkniętego. Komisja powinna zapewnić sprawiedliwe traktowanie wniosków przedstawionych przez państwa.
- (9) Komisja powinna mieć możliwość podjęcia szybkiej decyzji w sprawie przyznania szczególnych środków finansowych i jak najszybszego ich uruchomienia. Należy w związku z tym wzmocnić obecne przepisy dotyczące wypłaty zaliczek oraz zwiększyć przewidziane w nich kwoty.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (11) Z uwagi na epidemię COVID-19 oraz na pilną potrzebę reakcji na związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego, uznano za właściwe wprowadzenie wyjątku od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2012/2002,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2012/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub państwa prowadzącego negocjacje w sprawie przystąpienia do Unii, zwanych dalej »kwalifikującym się państwem«, pomoc z Funduszu może zostać uruchomiona, jeżeli w jednym lub większej liczbie regionów kwalifikującego się państwa wystąpią poważne skutki dla warunków życia, zdrowia ludzi, środowiska lub gospodarki jako konsekwencja:

- a) poważnej lub regionalnej klęski żywiołowej mającej miejsce na terytorium tego samego kwalifikującego się państwa lub ościennego kwalifikującego się państwa; lub
- b) poważnego stanu zagrożenia zdrowia publicznego mającego miejsce na terytorium tego samego kwalifikującego się państwa.

Szkodę bezpośrednią, która jest bezpośrednią konsekwencją klęski żywiołowej, traktuje się jako szkodę spowodowaną przez tę klęskę żywiołową.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia »poważna klęska żywiołowa« oznacza każdą klęskę żywiołową skutkującą, w kwalifikującym się państwie, bezpośrednią szkodą szacowaną na ponad 3 000 000 000 EUR w cenach z 2011 r. lub powyżej 0,6 % jego DNB.

2a. Do celów niniejszego rozporządzenia »poważny stan zagrożenia zdrowia publicznego« oznacza każde zagrażające życiu lub w inny sposób poważne zagrożenie dla zdrowia pochodzenia biologicznego w kwalifikującym się państwie, które znacząco wpływa na zdrowie ludzi i wymaga zdecydowanego działania w celu powstrzymania jego dalszego rozprzestrzeniania, co powoduje obciążenia finansów publicznych kwalifikującego się państwa wynikające z zastosowania środków reagowania w sytuacjach kryzysowych, szacowane na ponad 1 500 000 000 EUR w cenach z 2011 r. lub powyżej 0,3 % jego DNB.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia »regionalna klęska żywiołowa« oznacza każdą klęskę żywiołową skutkującą, w regionie na poziomie NUTS 2 kwalifikującego się państwa, bezpośrednią szkodą przekraczającą 1,5 % produktu krajowego brutto (PKB) tego regionu.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy dany region, w którym nastąpiła klęska żywiołowa, jest regionem najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, »regionalna klęska żywiołowa« oznacza każdą klęskę żywiołową skutkującą bezpośrednią szkodą przekraczającą 1 % PKB tego regionu.

W przypadku gdy klęska żywiołowa dotyczy większej liczby regionów na poziomie NUTS 2, próg ten stosuje się do średniego PKB tych regionów, ważonego według udziału poszczególnych regionów w szkodach ogółem.

4. Pomoc z Funduszu może również zostać uruchomiona w związku z każdą klęską żywiołową w kwalifikującym się państwie, która stanowi również poważną klęską żywiołową w ościennym kwalifikującym się państwie.

5. Do celów niniejszego artykułu stosuje się zharmonizowane dane statystyczne dostarczone przez Eurostat.”;

2) art. 3 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pomoc ma formę wkładu finansowego z Funduszu. W przypadku każdej kwalifikującej się klęski lub każdego kwalifikującego się stanu zagrożenia kwalifikującemu się państwu zostaje przyznany jeden wkład finansowy.

2. Celem Funduszu jest uzupełnienie wysiłków zainteresowanych państw oraz pokrycie części ich wydatków publicznych w celu pomocy kwalifikującemu się państwu w przeprowadzeniu, w zależności od rodzaju klęski żywiołowej lub stanu zagrożenia, następujących zasadniczych działań nadzwyczajnych i działań służących odbudowie, w zależności od rodzaju kwalifikującej się klęski:

- a) przywrócenie do sprawnego stanu technicznego infrastruktury i zakładów w obszarach energii, wodociągów i kanalizacji, telekomunikacji, transportu, zdrowia i szkolnictwa;
- b) zapewnienie czasowego zakwaterowania i finansowanie służb ratownictwa w celu zaspokojenia potrzeb dotkniętej klęską ludności;
- c) zabezpieczenie infrastruktury prewencyjnej i środków ochrony dziedzictwa kulturowego;
- d) oczyszczenie obszarów dotkniętych klęską, w tym stref przyrodniczych, w stosownych przypadkach zgodnie z podejściem ekosystemowym, a także natychmiastowe odtworzenie stref przyrodniczych dotkniętych klęską żywiołową, aby uniknąć natychmiastowych skutków erozji gleby.
- e) środki mające na celu szybkie udzielenie wsparcia, w tym medycznego, ludności dotkniętej poważnym stanem zagrożenia zdrowia publicznego oraz ochronę ludności przed narażeniem na takie zagrożenie, w tym profilaktyka, monitorowanie lub kontrolowanie rozprzestrzeniania się chorób, zwalczanie poważnych zagrożeń dla zdrowia publicznego oraz łagodzenie ich wpływu na zdrowie publiczne.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) »przywrócenie do sprawnego stanu technicznego« oznacza przywrócenie infrastruktury i zakładów do stanu sprzed klęski żywiołowej. W przypadku gdy przywrócenie stanu sprzed wystąpienia klęski żywiołowej nie jest możliwe ze względów prawnych lub gdy nie jest to uzasadnione względami ekonomicznymi, lub w przypadku gdy państwo beneficjent postanawia przenieść infrastrukturę lub zakład, które dotknęła klęska żywiołowa, lub poprawić ich funkcjonalność, aby zwiększyć ich odporność na przyszłe klęski żywiołowe, Fundusz może wnieść wkład w pokrycie kosztów tych działań jedynie do wysokości szacowanych kosztów przywrócenia stanu poprzedniego.

Koszty przekraczające poziom kosztów, o którym mowa w akapicie drugim, finansowane są przez państwo beneficjenta z jego własnych środków lub, tam gdzie jest to możliwe, z innych środków finansowych Unii.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) »czasowe zakwaterowanie« oznacza zakwaterowanie trwające do czasu, gdy dotknięta klęską żywiołową ludność będzie mogła powrócić do swoich domów po ich remoncie lub odbudowie.”;

3) art. 4a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwota zaliczki nie może przekraczać 25 % kwoty zakładanego wkładu finansowego i w żadnym razie nie może przekraczać 100 000 000 EUR. Po ustaleniu ostatecznej kwoty wkładu finansowego Komisja uwzględnia sumę zaliczki przed wypłatą pozostałej części wkładu finansowego. Komisja odzyskuje nienależnie wypłacone zaliczki.”;

4) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie później niż sześć miesięcy po wygaśnięciu okresu 18 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, państwo beneficjent przedstawia sprawozdanie z realizacji wkładu finansowego z Funduszu wraz z oświadczeniem zawierającym uzasadnienie wydatków, wskazując wszelkie inne źródła finansowania uzyskanego na dane działania, w tym zwrot z tytułu ubezpieczenia i odszkodowania od osób trzecich.

Sprawozdanie z realizacji zawiera, w zależności od charakteru kwalifikującej się kłęski lub kwalifikującego się stanu zagrożenia, informacje dotyczące:

- a) środków zaradczych podjętych lub zaproponowanych przez państwo beneficjenta w celu ograniczenia przyszłych szkód i uniknięcia, w możliwie największym stopniu, ponownego wystąpienia podobnych kłesk żywiołowych lub stanów zagrożenia zdrowia publicznego, w tym informacje dotyczące wykorzystania w tym celu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
- b) stanu wdrożenia stosownych przepisów Unii dotyczących zapobiegania ryzyku kłesk i zarządzania nim;
- c) doświadczenia wyniesionego z danej kłęski lub danego stanu zagrożenia oraz środków podjętych lub zaproponowanych w celu zapewnienia ochrony środowiska i odporności na zmianę klimatu, kłęski żywiołowe lub stany zagrożenia zdrowia publicznego; oraz
- d) wszelkich innych stosownych informacji dotyczących środków zapobiegawczych i zmniejszających ryzyko podjętych w związku z charakterem kłęski żywiołowej lub stanu zagrożenia zdrowia publicznego.

Do sprawozdania z realizacji dołącza się opinię niezależnej instytucji kontrolnej, sporządzoną zgodnie z międzynarodowymi standardami kontroli, w której ustalono, czy oświadczenie zawierające uzasadnienie wydatków daje prawdziwy i rzetelny obraz oraz czy wkład finansowy z Funduszu jest zgodny z prawem i prawidłowy zgodnie z art. 59 ust. 5 oraz art. 60 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Na koniec procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja zamyka udzielanie pomocy z Funduszu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. GRIĆ RADMAN

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/462

z dnia 20 lutego 2020 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stowarzyszenia utworzonego na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, odnośnie do wymiany informacji w celu oceny wpływu porozumienia w formie wymiany listów zmieniającego ten układ

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 akapit pierwszy oraz ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwanym dalej „układem o stowarzyszeniu”) został zawarty w imieniu Unii na mocy decyzji Rady i Komisji 2000/204/WE, EWWiS ⁽²⁾ i wszedł w życie w dniu 1 marca 2000 r.
- (2) Decyzją (UE) 2019/217 ⁽³⁾ Rada wyraziła zgodę na zawarcie porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do układu o stowarzyszeniu ⁽⁴⁾ (zwanego dalej „porozumieniem zmieniającym”), mając na celu rozszerzenie preferencji taryfowych przewidzianych w układzie o stowarzyszeniu na produkty pochodzące z Sahary Zachodniej.
- (3) Zgodnie z art. 81 układu o stowarzyszeniu ustanowiono Komitet Stowarzyszenia, który jest odpowiedzialny za wykonywanie postanowień układu o stowarzyszeniu. Zgodnie z art. 83 układu o stowarzyszeniu Komitet Stowarzyszenia jest uprawniony do podejmowania decyzji w sprawie wykonywania postanowień układu o stowarzyszeniu, jak również w dziedzinach, w których Rada przekazała mu swoje uprawnienia.
- (4) Komitet Stowarzyszenia, najpóźniej dwa miesiące po wejściu w życie porozumienia zmieniającego, musi przyjąć decyzję w sprawie zasad dotyczących oceny wpływu porozumienia zmieniającego, w szczególności w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w odniesieniu do korzyści dla odnośnej ludności oraz eksploatacji zasobów naturalnych Sahary Zachodniej.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Komitetu Stowarzyszenia, gdyż planowana decyzja jest wiążąca dla Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

⁽²⁾ Decyzja Rady i Komisji 2000/204/WE, EWWiS z dnia 26 stycznia 2000 r. w sprawie zawarcia Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Maroka z drugiej strony (Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/217 z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (Dz.U. L 34 z 6.2.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 34 z 6.2.2019, s. 4.

- (6) W celu zapewnienia monitorowania wpływu porozumienia zmieniającego dla zainteresowanej ludności i eksploatacji zasobów naturalnych odnośnych terytoriów w porozumieniu zmieniającym przewidziano wyraźnie odpowiednie ramy i odpowiednią procedurę umożliwiające stronom ocenę wpływu porozumienia podczas jego wdrażania – za pośrednictwem regularnych wymian informacji. Unia i Królestwo Marokańskie uzgodniły, że wzajemna wymiana informacji w ramach Komitetu Stowarzyszenia będzie miała miejsce co najmniej raz w roku. Należy zatem określić szczegółowe zasady tej oceny w celu ich przyjęcia przez Komitet Stowarzyszenia.
- (7) Przedmiot wymiany informacji odpowiada przedmiotowi sprawozdania z dnia 11 czerwca 2018 r., przygotowanego przez służby Komisji we współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, dotyczącego korzyści dla ludności Sahary Zachodniej wynikających z rozszerzenia preferencji taryfowych na produkty pochodzące z Sahary Zachodniej oraz konsultacji z tą ludnością.
- (8) Jeśli chodzi o wpływ na gospodarkę odnośnego terytorium, dostępne dotychczas informacje dotyczą głównie rolnictwa i rybołówstwa, jednak preferencje dotyczą wszystkich produktów; dane podlegające wymianie mogą zatem ulec zmianie w zależności od rozwoju działalności gospodarczej w Saharze Zachodniej. Ponadto wymiana informacji nie skupia się wyłącznie na aspektach gospodarczych (korzyściach w ścisłym znaczeniu), ale musi umożliwiać szerszą ocenę, w tym obejmować takie aspekty jak zrównoważony rozwój i wpływ na eksploatację zasobów naturalnych.
- (9) Królestwo Marokańskie zgodziło się również ustanowić osobny mechanizm gromadzenia danych statystycznych dotyczących wywozu do Unii produktów pochodzących z Sahary Zachodniej, które będą udostępniane co miesiąc Komisji i służbom celnym państw członkowskich.
- (10) Królestwo Marokańskie będzie mogło zwrócić się do Unii z wnioskiem o przekazanie, w oparciu o istniejące systemy informatyczne, informacji na temat produkcji i wymiany handlowej niektórych kategorii produktów będących przedmiotem zainteresowania Królestwa Marokańskiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stowarzyszenia UE–Królestwo Marokańskie ustanowionego na mocy art. 81 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, opiera się na projekcie decyzji Komitetu Stowarzyszenia dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lutego 2020 r.

W imieniu Rady
B. DIVJAK
Przewodniczący

PROJEKT
DECYZJA NR/....
KOMITETU STOWARZYSZENIA UE–KRÓLESTWO MAROKAŃSKIE
z dnia ...

w sprawie wymiany informacji między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim w celu dokonania oceny wpływu porozumienia w formie wymiany listów dotyczącej zmiany protokołów nr 1 i 4 do układu o stowarzyszeniu Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony

KOMITET STOWARZYSZENIA UE–KRÓLESTWO MAROKAŃSKIE,

uwzględniając Układ Eurośródziemnomorski z dnia 26 lutego 1996 r. ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, w szczególności jego art. 83,

biorąc pod uwagę Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim z dnia 25 października 2018 r. dotyczące zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczące zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (zwane dalej „porozumieniem w formie wymiany listów”), weszło w życie dnia 19 lipca 2019 r.
- (2) Niniejsze porozumienie w formie wymiany listów zostało zawarte bez uszczerbku dla odpowiednich stanowisk Unii Europejskiej i Królestwa Marokańskiego w sprawie statusu Sahary Zachodniej.
- (3) Na mocy porozumienia w formie wymiany listów produkty pochodzące z Sahary Zachodniej, które podlegają kontroli organów celnych Królestwa Marokańskiego, korzystają z tych samych preferencji handlowych co preferencje przyznane przez Unię Europejską produktom objętym Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (zwanym dalej „układem o stowarzyszeniu”).
- (4) W duchu partnerstwa oraz w celu umożliwienia Stronom dokonania oceny wpływu tego porozumienia w formie wymiany listów, w szczególności w zakresie zrównoważonego rozwoju, a zwłaszcza w odniesieniu do korzyści dla odnośnej ludności, oraz w zakresie eksploatacji zasobów naturalnych odnośnych terytoriów, Unia Europejska i Królestwo Marokańskie uzgodniły, że będą wymieniać informacje w ramach Komitetu Stowarzyszenia co najmniej raz w roku.
- (5) Szczegółowe zasady przeprowadzania tej oceny muszą zostać przyjęte przez Komitet Stowarzyszenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W duchu partnerstwa oraz w celu umożliwienia Stronom dokonania oceny wpływu porozumienia w formie wymiany listów w trakcie jego stosowania, mając na względzie zrównoważony rozwój, Unia Europejska i Królestwo Marokańskie uzgodniły, że będą wymieniać informacje w ramach Komitetu Stowarzyszenia co najmniej raz w roku.
2. Unia Europejska i Królestwo Marokańskie wymieniają informacje uznane za istotne w głównych przedmiotowych sektorach działalności, a także dane statystyczne, ekonomiczne, społeczne i środowiskowe, zwłaszcza dotyczące korzyści wynikających z porozumienia w formie wymiany listów dla zainteresowanej ludności oraz eksploatacji zasobów naturalnych odnośnych terytoriów. Wykaz istotnych informacji znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Wymiana ta odbędzie się na podstawie pisemnego powiadomienia przesłanego z wyprzedzeniem, nie później niż do końca marca każdego roku; po tym powiadomieniu mogą następować wnioski o wyjaśnienia i dodatkowe pytania mające związek z obszarami określonymi w niniejszej decyzji. Odpowiedzi należy przekazać najpóźniej do końca czerwca każdego roku.

3. Strony uzgodniły ponadto – w duchu partnerstwa i w celu umożliwienia Stronom dokonania oceny wpływu porozumienia w formie wymiany listów – że Królestwo Marokańskie będzie mogło zwrócić się do Unii Europejskiej z wnioskiem o przekazanie, w oparciu o istniejące systemy informatyczne, informacji na temat produkcji i wymiany handlowej niektórych kategorii produktów będących przedmiotem zainteresowania Królestwa Marokańskiego.

W tym celu, Królestwo Marokańskie będzie przekazywało swoje wnioski Unii Europejskiej na piśmie najpóźniej do końca marca każdego roku; po tym powiadomieniu mogą następować wnioski o wyjaśnienia i dodatkowe pytania. Odpowiedzi należy przekazać najpóźniej do końca czerwca każdego roku.

4. Strony dokonają tych wymian w ramach Komitetu Stowarzyszenia.

5. Protokół zawierający wnioski Komitetu Stowarzyszenia musi zostać zatwierdzony przez Strony w ciągu miesiąca od daty posiedzenia.

Artykuł 2

Załącznik stanowi integralną część niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ... dnia ...2020 r.

*W imieniu Komitetu Stowarzyszenia UE–Królestwo
Marokańskie*

ZAŁĄCZNIK

**INFORMACJE ISTOTNE DLA WYMIANY INFORMACJI PRZEWIDZIANEJ W POROZUMIENIU
W FORMIE WYMIANY LISTÓW**

Wymiana informacji musi umożliwiać aktualizację sprawozdania z dnia 11 czerwca 2018 r. ⁽¹⁾, przygotowanego przez służby Komisji we współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ). Wymiana informacji musi zatem obejmować szczegółowe informacje umożliwiające ocenę wpływu porozumienia w formie wymiany listów podczas jego wdrażania, w tym ogólne informacje na temat odnośnych terytoriów i odnośnej ludności. Informacje te mają na celu wyłącznie ocenę i przygotowanie aktualizacji wymienionego sprawozdania przez służby Komisji i ESDZ. Orientacyjny wykaz istotnych informacji:

1. Informacje przekazane przez Królestwo Marokańskie:

a) Informacje ogólne:

* Społeczno-gospodarcze i środowiskowe dane statystyczne

b) Informacje na temat głównych sektorów gospodarki związanych z wywozem

* produkcja według rodzaju produktu;

* powierzchnie użytków rolnych oraz wielkość zbiorów;

* wywóz do Unii Europejskiej pod względem wielkości i wartości;

* działalność gospodarcza lokalnych podmiotów gospodarczych związanych z sektorami objętym porozumieniem w formie wymiany listów i utworzone miejsca pracy;

* zrównoważone zarządzanie zasobami;

* zakłady produkcyjne.

2. Informacje dostarczane przez UE

Informacje dotyczące handlu produktami wywozonymi do Królestwa Marokańskiego według kodu w kodeksie celnym, pod względem wielkości i wartości oraz, jeżeli są dostępne, dane dotyczące produkcji poszczególnych produktów.

3. Inne istotne informacje.

Jak przewidziano w korespondencji między Komisją Europejską a misją Królestwa Marokańskiego przy Unii Europejskiej z dnia 6 grudnia 2018 r., Królestwo Marokańskie ustanawia mechanizm gromadzenia informacji na temat wywozu objętego układem o stowarzyszeniu, zmienionym wymianą listów, który dostarczy systematyczne i regularne informacje oraz pozwoli na udostępnianie co miesiąc dokładnych danych, co powinno zapewnić Unii Europejskiej przejrzyste i wiarygodne informacje na temat pochodzenia produktów wywożonych do Unii w podziale na regiony ⁽²⁾. Komisja Europejska będzie mieć bezpośredni dostęp do tych danych, którymi będzie się dzielić z organami celnymi państw członkowskich Unii Europejskiej.

Ze swej strony Królestwo Marokańskie będzie miało do dyspozycji przejrzyste i wiarygodne dane statystyczne dotyczące wywozu z Unii Europejskiej do Królestwa Marokańskiego.

⁽¹⁾ „Sprawozdanie w sprawie korzyści dla ludności Sahary Zachodniej oraz konsultacji z mieszkańcami dotyczących objęcia preferencjami taryfowymi produktów pochodzących z Sahary Zachodniej” opublikowane w dniu 11 czerwca 2018 r. (SWD(2018) 346 final).

⁽²⁾ Uwaga: ten system funkcjonuje od dnia 1 października 2019 r.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL